

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ: ۱۴۰۱/۸/۲۶

موضوع بحث: نظام حجت (۲)

(نکاتی درباره مهدویت)

آنچه گذشت...

غیبت از موطن اصلي انسانی است:

- غیبت سنت الهی است که باید محقق شود و ربطی به ظلم ظالم و غیره ندارد اما طولانی شدن آن یک عقوبت برای شیعیان است.

رسیدن به سلطه اسم الباطن:

• غیبت مسیر رساندن انسان از اسم الظاهر به اسم الباطن است، نفس ناطقه انسانی که خود حقیقی اوست در اسم الباطن است، خداوند برای تجلی این اسم یک حقیقت کاملی یک انسان کاملی آفریده به نام حجت و خلیفه خدا که عالم به خاطر واسطه بودن ایشان در تکوین کسب فیض کنند، غیبت با گرفتن ارتباط ظاهری امام با انسانها به دنبال ظهور اسم الباطن انسانها است، تَن ما با حقیقت ما (من حقیقی ما) تفاوت دارد.

نقش اومانیسم در اسم الظاهر:

• فرهنگ اومانیسم انسان خدایی را ترویج می کند و انسان را در اسم الظاهر نگه داشته و مانع بروز حقیقت اصلی آن می شود چون اصالت را به تَن می دهد نه حقیقت انسان.

غیبت بدنی:

• غیبت از لحاظ بدنی امکان دارد، وجود مبارک حضرت حجت تشبیه به آفتاب پشت ابر شده است که ما ایشان را نمی بینیم اما از آثارش بهرمند هستیم. ۲

علت وجود حجت خدا:

• عالم چه از نظر تکوین و چه از نظر تشریح نمی تواند از حجت خدا خالی باشد در نظام تشریح عدم حضور حجت باعث اضلال و در نظام تکوین هم به خاطر واسطه در خلقت نبود حجت محال است، در روایت آمده اگر دو نفر بر روی زمین باشند یکی از آنها حجت است و اگر تنها یک نفر باشد او برای خودش حجت خواهد بود.

ویژگی های حدیث لوح...

• لوح، حدیثی جدا از حدیث لوح و قلم است که غالباً از امام محمد باقر علیه السلام روایت شده آن (بحار الانوار، جلد ۳۶، صفحه ۱۹۲) این حدیث قدسی از طرف خداوند به رسول خدا صلی الله علیه و آله فرستاده شد که نام تمام ائمه در آن ذکر شده است، حضرت برای چشم روشنی بعد از تولد امام حسین علیه السلام این لوح را هدیه به حضرت زهرا سلام الله علیها دادند.

• حدیث لوح سبز رنگ با نوشته های سفید که مثل خورشید می درخشد ذکر شده است، در این لوح بعد از ذکر نام ائمه معصومین علیهم السلام اوصاف حضرات مأموریت و رسالت آنها را بیان می کند، وقتی حدیث به انتهای خود می رسد و نوبت به ذکر حاصل الزمان می رسد تعبیر **أَكْمِلُ ذَلِكُ بِإِئْتِه م. ح. م. د رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ عَلَيْهِ كَمَالُ مُوسَى وَ بَهَاءُ عِيسَى وَ صَبْرُ أَيُّوبَ** را می آورد.

وجوه نامگذاری حضرت به م. ح. م. د:

• وجه اینکه نام حضرت به صورت م. ح. م. د آمده است، رمزگذاری الهی است تا ترس منکران را در پیش داشته باشد و در کار تربیتی به والدین و مربی ها توصیه می شود به مرتبی همه چیز را فاش نکنند دین ما دین ایما و اشاره است.

دین ما دین ایما و اشاره است:

• در شب عاشورا **اباعبدالله الحسین علیه السلام** طوری با یاران سخن گفتند که تشویق به رفتن می کردند، می فرمودند بروید بیعت را از شما برداشتم و... اما آن دسته که اهل بودند فهمیدند و ماندند.

• پسر آقای بهجت از پدرشان نقل می کردند و می گفتند هر وقت پدر درخواستی داشت با اشاره به من می فهماند یک روز گفتند: «در گذشته یک عالمی بود و با پسرش زندگی می کرد، برای اینکه راحت باشد پسرش یک پرده بینشان کشید و...» فهمیدم که باید بروم و پرده تهیه کنم.
• باید رمزگونه صحبت کرد نمی شود همه چیز را فاش کرد.

چرا حضرت رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ذکر شدند؟

• این لفظ قبلاً برای حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله آمده است به خاطر اینکه دین اسلام را آوردند و مردم دنیا را از گمراهی و ضلالت به هدایت سوق دادند اما وجه استفاده این کلمات برای حضرت از این رو هست که ایشان حاکمیت الهی را در زمین برگزار می کنند. ۵

حضرت عصاره و چکیده تمام انبیاء و اوصیاء هستند.

• در ادامه به حضرت تعبیر **عَلَيْهِ وَ صَبْرُ أَيُّوبَ** آمده است چون در روایات متعددی داریم که ایشان تمام ویژگی های انبیاء و اوصیاء پیشین هستند، پیامبران الهی جامع و کامل اند اما بر اساس نیاز مردمشان تجلی می کنند به طور مثال حضرت ایوب عیله سلام در جامعه‌ی زندگی می کردند که نیازشان صبر بود به همین خاطر امتحانی که از آنها گرفته شد امتحان صبر بود، هم خود حضرت امتحان بشود و هم اسوه و الگویی برای آیندگان باشد «**وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ**».

نیاز مردم آخرالزمان به تمام اسماء الهی:

• و غیر از انبیاء الهی ما در روایت داریم که تمام اوصاف و اسماء الهی در زمان حضرت **حجت عج** آشکار می شود زیرا تمام سنن و اوصاف انبیاء یک جا در اوست به همین جهت

حضرت صادق علیه سلام می فرمودند: **لَوْ أَدْرَكْتُهُ لَخَدَمْتُهُ أَيَّامَ حَيَاتِي.**

انقلاب اسلامی ظهور صغری:

• آیت الله ممدوحی می فرمود: «انقلاب اسلامی پرده از ظهور برداشته است»، بزرگان گفته اند که همانطور غیبت کبری مقدمه ای به نام غیبت صغری و نواب اربعه داشته، ظهور هم کبری و صغری دارد و جمهوری اسلامی ایران مقدمه‌ی برای ظهور حضرت حجت عج می باشد.

آیات و نشانه های گذشتگان در دست حضرت حجت (عج):

• عصا موسی (ع)، پیراهن یوسف (ع)، خاتم سلیمان (ع)، زره پیامبر (ص)، ذوالفقار امیرالمؤمنین علی (ع) و... از آثار گذشتگان از انبیاء و اوصیاء در دست حضرت حجت (عج) هستند نه به این جهت که حضرت موزه و کلکسیون زده

باشند، بلکه حضرت به وسیله این موارد آیات الهی را برای شدت هدایتگری به کار بگیرند.

شکاف نیل شدیدترین نیاز قدم بنی اسرائیل :

• کاربرد این موارد و نمایش آیات الهی وقت به وقوع می پیوندد که مردم در غایت و اوج نیاز خود باشند به طور مثال قوم بنی اسرائیل وقتی به نزدیکی رود نیل رسیدند تقریباً حدود ششصد هزار نفر بود که لشکر فرعون به دنبال آنها در حرکت بود و هر لحظه که نزدیک می شدند، نیاز بنی اسرائیل بیشتر و بیشتر می شد تا اینکه به دست و پای حضرت موسی افتادند (ع) **فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ، قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ، فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ** چون دو لشکر روبرو شدند اصحاب موسی گفتند: اینک به دست فرعونیان خواهیم افتاد. موسی گفت: هرگز چنین نیست، که خدا با من است و مرا به یقین راهنمایی خواهد کرد. پس ما به موسی وحی کردیم که عصای خود را به دریا (ی نیل) زن،

چون زد دریا شکافت و آب هر قطعه دریا مانند کوهی بزرگ بر روی هم قرار گرفت. حال برای مردم آخرالزمان نیز همین‌گونه است تا به اوج شدت و نیاز نرسند فرجی رخ نمی دهد.

معنی واقعی ظهور و قیامت:

. شخصی از امام صادق علیه السلام درخواست اسم اعظم خدا را کرد حضرت فرمودند برو داخل آب، شخص رفت دید در حال غرق شدن است و از تمام اسباب در حال قطع شدن است یاد خدا کرد **وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ** رخ داد. این حال، اسم اعظم خداست، اگر مردم به اوج فرج برسند ظهور رخ خواهد داد.

حضرت جامع و کامل اند:

. حضرت با اهل کتاب با کتاب، با اهل تورات با تورات، با اهل زبور با زبور، با اهل عقل با عقل، با اهل نقل با نقل، با اهل فطرت با فطرت احتجاج خواهد کرد، همه سنن و ابتلاعاتدر

کارند و پیش می آیند یعنی همه اتفاقات در زمان انبیاء پیشین در زمان ظهور رخ می دهد.

عَلَيْهِ كَمَالٌ مُوسَى وَ بَهَاءُ عِيسَى یعنی چه؟

• در رابطه با ارتباط و ربط حضرت حجت با حضرت موسی نزدیک به سی روایت وجود دارد که این شاءالله در جلسات بعد ذکر خواهیم کرد، منظور از کمال حضرت این است که ایشان کارهای انجام می دادند و عقول از آن کارها حیران می ماند مانند ید بیضاء که دستشان را داخل جیب می کردند و نورانی می شد این حیران ماند افراد به حضرت هیبتی می بخشید این کمال حضرت یعنی این مورد که عقول از ایشان حیران می شوند، موسی علیه سلام مظهر جلال حق است و منظور از بهاء عیسی مسیح علیه السلام هم لطافت و نورانیت حضرت است که مظهر اسم جمال حق است.

نیاز زمانه به نظام حجت:

• این سلسله مباحث به نام نظام حضرت حجت مقدماتی است برای رسیدن به نقش شیعیان در فتنه های آخرالزمانی و... متأسفانه با این فتنه های ایجاد شده صحبتی درباره مهدویت نمی شود و اگر هم بشود بسیار کم گفته می شود، حرفی مهم تر از مهدویت نیست چون ظهور بالاخره رخ خواهد داد بهتر است قبل از این رخ داد آمادگی داشته باشیم تا غافلگیر نشویم علائم حتمیه، نقش خروج سفیانی، خروج یمانی و... را بدانیم تحلیلی از انفاقات شش ماه پایانی بدانیم.

عزادار واقعی کیست:

• عزادار واقعی کسی است که منتظر حقیقی باشد. از کجا بفهمیم که این ذکر گفتن حسین حسین ما درست است؟ باید

دید که ما را چقدر به منتظر واقعی بود نزدیک کرده است،
حداقل منتظر واقعی باید الفبای مهدویت را بداند!

چرا کم کاری می کنیم؟

• حالا که می دانیم در ظهور صغری هستیم استراحت ما
بیشتر شده، راحت طلب تر شده ایم، مهمانیمان زیاد شده در
روایات داریم اصحاب صاحب الزمان عرق پیشانی شان با
خونشان یکی می شود پس چرا ما در حال استراحت هستیم؟

حرف آخر...

• باید برای صاحب الزمان کار کرد از این جلسه رفت به آن
جلسه و نتیجه آخر به این خواهید رسید که تقویت نظام
جمهوری اسلامی ایران بالاترین خدمت به صاحب الزمان است
و ته دعوی آمریکا و انگلیس و فرانسه هم بر سر یوسف زهرا
علیه السلام است بهتر از ما هم می دانند و نمی خواهند به

جای خود رهبری یک مرجع دینی را ببینند چون اگر ایشان خوب شناخته بشوند مردم می فهمند که نیاز به همچین رهبری دینی دارند.

حدیث لوح به همراه ترجمه:

«هَذَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَ نُورِهِ وَ سَفِيرِهِ وَ حِجَابِهِ وَ دَلِيلِهِ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ مِنْ عِنْدِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَظَّمَ يَا مُحَمَّدُ أَسْمَائِي وَ اشْكُرْ نِعْمَائِي وَ لَا تَجْحَدْ آيَاتِي إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا قَاصِمُ الْجَبَّارِينَ وَ مُدِيلُ الْمَظْلُومِينَ وَ دِيَانُ الدِّينِ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَمَنْ رَجَا غَيْرَ فَضْلِي أَوْ خَافَ غَيْرَ عَذْلِي عَذَّبْتُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ فَايَا فَاعْبُدْ وَ عَلَي فَتَوَكَّلْ إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ نَبِيًّا فَأَكْمِلَتْ أَيَامَهُ وَ انْقَضَتْ مُدَّتُهُ إِلَّا جَعَلْتُ لَهُ وَصِيًّا وَ إِنِّي فَضَّلْتُكَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَ فَضَّلْتُ وَصِيكَ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَ أَكْرَمْتُكَ بِسِبْطِيكَ وَ سِبْطِيكَ حَسَنٍ وَ حُسَيْنٍ فَجَعَلْتُ حَسَنًا مَعْدِنَ عِلْمِي -بَعْدَ انْقِضَاءِ مُدَّةِ أَبِيهِ وَ جَعَلْتُ حُسَيْنًا خَازِنَ وَحْيِي وَ أَكْرَمْتُهُ بِالشَّهَادَةِ وَ خَتَمْتُ لَهُ بِالسَّعَادَةِ فَهُوَ أَفْضَلُ مَنْ اسْتُشْهِدَ وَ أَرْفَعُ الشُّهَدَاءَ دَرَجَةً جَعَلْتُ كَلِمَتِي

الثَّامَّةَ مَعَهُ وَحُجَّتِي الْبَالِغَةَ عِنْدَهُ بِعِثْرَتِهِ أُثِيبُ وَ أَعَاقِبُ أَوْلَهُمْ
 عَلَى سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَ زَيْنُ أَوْلِيَائِي الْمَاضِينَ وَ ابْنُهُ شِبْهُ جَدِّهِ
 الْمَحْمُودِ مُحَمَّدُ الْبَاقِرُ عِلْمِي وَ الْمَعْدِنُ لِحِكْمَتِي سَيِّهَلِكُ
 الْمُزْتَابُونَ فِي جَعْفَرِ الرَّادِّ عَلَيْهِ كَالرَّادِّ عَلَى حَقِّ الْقَوْلِ مِنِّي
 لِأَكْرِمَنَّ مَثْوَى جَعْفَرٍ وَ لِأَسْرَنَّهُ فِي أَشْيَاعِهِ وَ أَنْصَارِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ
 أُتِيحَتْ بَعْدَهُ مُوسَى فِتْنَةً عَمِيَاءَ حِنْدُسٍ - لِأَنَّ خَيْطَ فَرَضِي لَا
 يَنْقَطِعُ وَ حُجَّتِي لَا تَخْفَى وَ أَنَّ أَوْلِيَائِي يَسْقُونَ بِالْكَأْسِ الْأَوْفَى
 مَنْ جَحَدَ وَاحِدًا مِنْهُمْ فَقَدْ جَحَدَ نِعْمَتِي وَ مَنْ غَيْرَ آيَةٍ مِنْ كِتَابِي
 فَقَدْ افْتَرَى عَلَى وَيْلٌ لِلْمُفْتَرِينَ الْجَاحِدِينَ عِنْدَ انْقِضَاءِ مُدَّةِ
 مُوسَى عَبْدِي وَ حَبِيبِي وَ خَيْرَتِي فِي عَالِي وَ لِي وَ نَاصِرِي وَ مَنْ
 أَضْعُ عَلَيْهِ أَعْبَاءَ التُّبُوءِ وَ أَمْتَحِنُهُ بِالْأَضْطِلَاعِ بِهَا يَقْتُلُهُ عِغْرِيْتُ
 مُسْتَكْبِرٌ يَدْفَنُ فِي الْمَدِينَةِ الَّتِي بَنَاهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ - إِلَى جَنْبِ
 شَرِّ خَلْقِي حَقِّ الْقَوْلِ مِنِّي لِأَسْرَنَّهُ بِمُحَمَّدِ ابْنِهِ وَ خَلِيفَتِهِ مِنْ
 بَعْدِهِ وَ وَارِثِ عِلْمِهِ فَهُوَ مَعْدِنُ عِلْمِي وَ مَوْضِعُ سِرِّي وَ حُجَّتِي
 عَلَى خَلْقِي لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ بِهِ إِلَّا جَعَلْتُ الْجَنَّةَ مَثْوَاهُ وَ شَفَعْتُهُ فِي
 سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ كُلُّهُمْ قَدْ اسْتَوْجَبُوا النَّارَ وَ أَخْتِمُ بِالسَّعَادَةِ
 لِابْنِهِ عَالِي وَ لِي وَ نَاصِرِي وَ الشَّاهِدِ فِي خَلْقِي وَ أَمِينِي عَلَى
 وَحْيِي أَخْرَجُ مِنْهُ الدَّاعِيَ إِلَى سَبِيلِي وَ الْخَازِنَ لِعِلْمِي الْحَسَنَ وَ

أَكْمِلُ ذَلِكَ بِإِئْتِيهِ م. ح. م. د رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ عَلَيْهِ كَمَالُ مُوسَى وَ
 بَهَاءُ عِيسَى وَ صَبْرُ أَيُّوبَ فَيَذَلُّ أَوْلِيَاءِي فِي زَمَانِهِ وَ تَتَّهَادَى
 رُءُوسُهُمْ كَمَا تَتَّهَادَى رُءُوسُ التُّرُكِ وَ الدَّيْلِمِ فَيَقْتُلُونَ وَ يَحْرَقُونَ
 وَ يَكُونُونَ خَائِفِينَ مَرْعُوبِينَ وَ جِلِينَ تُصْبَغُ الْأَرْضُ بِدِمَائِهِمْ وَ
 يَفْشُو الْوَيْلُ وَ الرَّثَّةُ فِي نِسَائِهِمْ أَوْلِيكَ أَوْلِيَاءِي حَقًّا بِهِمْ أَذْفَعُ
 كُلَّ فِتْنَةٍ عَمِيَاءَ حِنْدِسٍ وَ بِهِمْ أَكْشِفُ الزَّلَازِلَ وَ أَذْفَعُ الْأَصَارَ وَ
 الْأَغْلَالَ أَوْلِيكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ وَ أَوْلِيكَ هُمْ
 الْمُهْتَدُونَ.

«این نامه از جانب خداوند عزیز حکیم است برای محمد، پیامبر
 او و نور و سفیر و دربان و دلیل او که روح الامین از نزد
 پروردگار جهان بر او نازل شود. ای محمد! اسم‌های مرا بزرگ
 شمار و نعمت‌های مرا سپاس گزار و الطاف مرا انکار مدار.
 همانا منم خدایی که جز من شایان پرستش نیست. منم
 شکننده جباران و دولت رساننده مظلومان و جزادهنده روز
 رستاخیز. همانا منم خدایی که جز من کسی شایان پرستش
 نیست. هر که جز فضل مرا امیدوار باشد و از غیر عدالت من
 بترسد، او را عذابی کنم که هیچ یک از جهانیان را نکرده باشم؛
 پس تنها مرا پرستش کن و تنها بر من توکل نما. من هیچ

پیامبری را مبعوث نساختم که دوران‌ش کامل شود و مدت‌ش تمام گردد جز این که برای او وصی و جانشینی مقرر کردم و من تو را بر پیامبران دیگر برتری دادم و وصی تو را بر اوصیای دیگر و تو را به دو شیرزاده و دو نوه‌ات حسن و حسین گرامی داشتم و حسن را بعد از سپری شدن روزگار پدرش کانون علم خود قرار دادم و حسین را خزانه‌دار وحی خود ساختم و او را به شهادت گرامی داشتم و پایان کارش را به سعادت رسانیدم. او برترین شهداست و مقامش از همه آنها عالی‌تر است. کلمه تامه خود را همراه او و حجت رسای خود را نزد او قرار دادم، به سبب عترت او پاداش و کیفر دهم. نخستین آنها سرور عابدان و زینت اولیای گذشته من است و پسر او که مانند جدّ محمود خود محمّد است، او شکافنده علم من و کانون حکمت من است و جعفر است که شک کنندگان درباره او هلاک می‌شوند، هر که او را نپذیرد مرا نپذیرفته. سخن و وعده پابرجای من است که مقام جعفر را گرامی دارم و او را به پیروان و یاران و دوستانش مسرور سازم. پس از او موسی است که آشوبی سخت و گیج کننده فراگیرد؛ زیرا رشته وجوب اطاعت من منقطع نگردد و حجت من پنهان نشود و همانا

اولیای من با جامی سرشار سیراب شوند. هر کس یکی از آنها را انکار کند، نعمت مرا انکار کرده و آن که یک آیه از کتاب مرا تغییر دهد، بر من دروغ بسته است. پس از گذشتن دوران بنده و دوست و برگزیده‌ام موسی، وای بر دروغ بندگان و منکران علی و دوست و یاور من و کسی که بارهای سنگین نبوت را به دوش او گذارم و به وسیله انجام دادن آن‌ها امتحانش کنم. او را مردی پلید و گردن‌کش می‌کشد و در شهری که بنده صالح آن را ساخته است، در کنار بدترین مخلوقم به خاک سپرده می‌شود. فرمان و وعده من ثابت شده که او را به وجود پسرش و جانشین و وارث علمش محمد مسرور سازم. او کانون علم من و محل راز من و حجت من بر خلقم خواهد بود. هر بنده‌ای به او ایمان آورد، بهشت را جایگاهش سازم و شفاعت او را بر هفتاد تن از خاندانش که همگی سزاوار دوزخ باشند، بپذیرم و عاقبت کار پسرش علی را که دوست و یاور من و شاهد و گواه در میان مخلوق من و امین وحی من است، به سعادت رسانم. از او دعوت کننده به سوی راهم و خزانه‌دار علمم حسن را به وجود آورم و این رشته را به وجود پسر او «م، ح، م، د» که رحمت برای جهانیان است کامل کنم.

او کمال موسی، رونق عیسی و صبر ایوب دارد. در زمان (غیبت) او دوستانم خوار گردند و (ستمگران) سرهای آنها را برای یکدیگر هدیه فرستند، چنان که سرهای ترک و دیلم را به هدیه فرستند. ایشان را بکشند و بسوزانند و آنها ترسان و بیمناک و هراسان باشند. زمین از خونشان رنگین گردد و ناله و واویلا در میان زنانشان بلند شود. آنها دوستان حقیقی من هستند. به وسیله آنها هر آشوب سخت و تاریک را بزدایم و از برکت آنها شبهات و مصیبات و زنجیرها را بردارم. درودها و رحمت پروردگارشان بر آنها باد و آنان هدایت شدگان هستند».

(برای تعجیل در فرج و تصلّی دل حضرت حجت یک صلوات بفرستید)